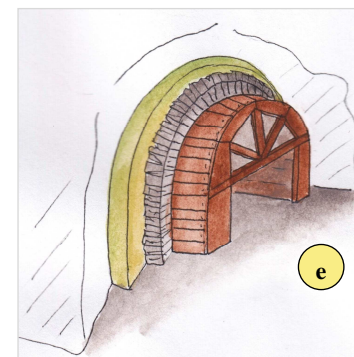
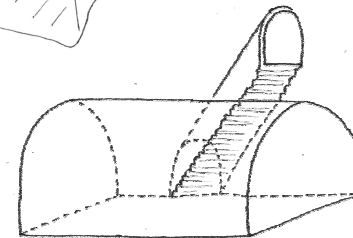
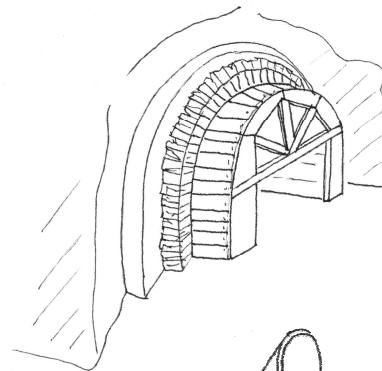
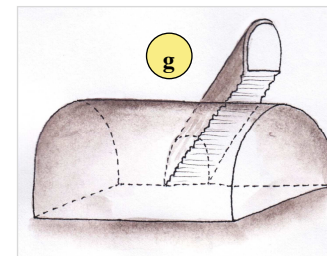
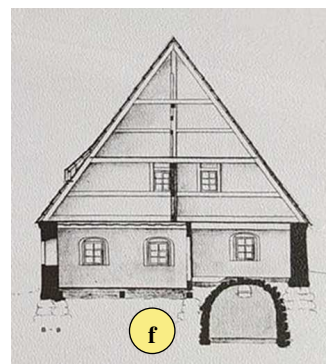
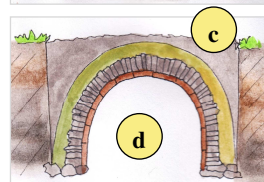
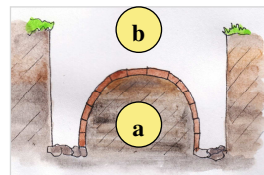
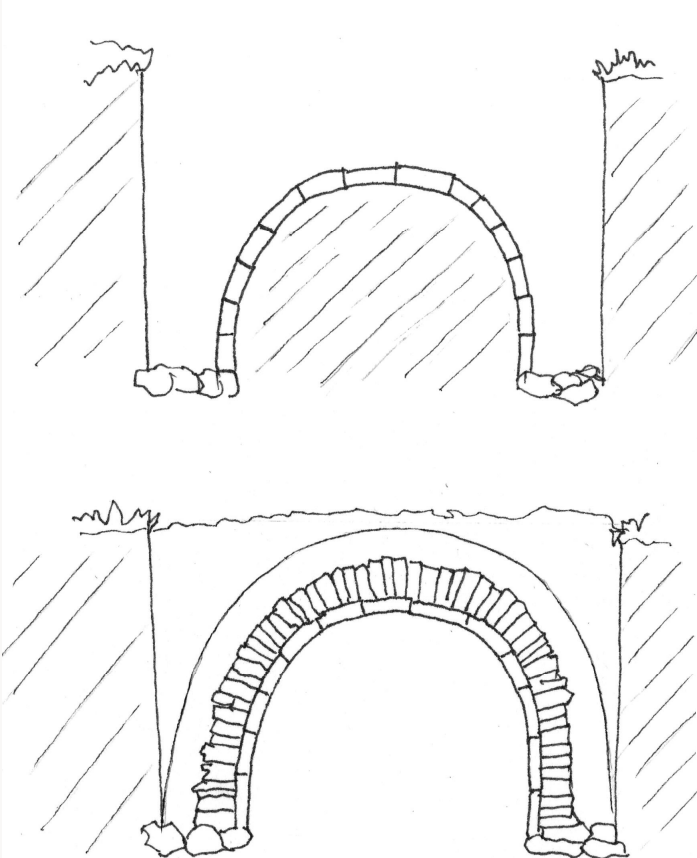

Bau eines Natursteinkellers

Die vorherrschende Konstruktion war hierbei das Tonnengewölbe, das in zwei Varianten errichtet wurde: Bei der ersten erfolgte der Erdaushub zunächst von der Oberfläche aus, wobei ein Bogen stehen gelassen wurde. (a) Auf diesen legte man Holzbretter (b), damit das Gewölbe eine glatte Oberfläche bekam. Anschließend wurde von beiden Seiten beginnend ein Steinbogen aus Naturstein, weichem Kalkmörtel oder Lehm gemauert, wobei die Steine dem Radius des Gewölbes folgten. (c) Danach wurden die Erdschalung schrittweise weggegraben (d), die Bretter entfernt und senkrechte Mauern unter das Gewölbe gesetzt. Oben wurde das Gelände wieder angefüllt. Bei der zweiten Variante hob man dort, wo der Kellerraum entstehen sollte, das gesamte Erdreich aus, die seitlichen Mauern wurden errichtet und darauf eine Holzschalung gesetzt (e), die das Mauern der Steindecke unterstützte. Wichtig war, dass das Gewölbe, möglichst noch vor der vollständigen Erhärtung des Mörtels, unter Spannung ging, damit die Fugen gleichmäßig gepresst wurden. Längere Keller konnten mit derselben Schalung in mehreren Abschnitten hergestellt werden.

Im Erzgebirge wurden solche Gewölbekeller früher separat gebaut und mit Erde zugedeckt, befanden sich neben oder hinter dem Haus, oft in einen Hang eingelassen. Wenn das Grundstück recht klein war und das Wohnhaus nach ein paar Jahren vergrößert wurde, kam man nicht umhin, das Kellergewölbe zu überbauen (f). Das hatte natürlich den Vorteil, dass die Hausfrau, bei entsprechend geschaffener Öffnung, vom Hausflur aus direkt in den Keller hinabsteigen konnte (g). Wobei der kühle Raum nur ein paar Stufen unter dem Fußbodenniveau lag.

Stavba sklepa z kamene

U první formy se hlína nejprve vytěžila odshora z povrchu, přičemž se zachoval vnitřní oblouk. (a) K vytvoření hladkého povrchu klenby se na ni pak položila dřevěná prkna (b). Návazně se z obou stran vyzdíl oblouk z kamene, měkké vápenné malty nebo hlíny, přičemž kamenný obklad sledoval rádius profilu klenby (c). V dalším kroku se postupně odstranilo zemní bednění (d), odebrala se výztuha z prken a pod klenbu se postavily kolmé zdi. Celá konstrukce se pak shora zase zasypala zeminou. U druhé varianty se na místě, kde měl sklep vzniknout, veškerá zemina vytěžila, postavily se boční zdi a na ně pak bylo usazeno dřevěné bednění (e), podepírající zdivo kamenného stropu. Důležitou podmínkou bylo, aby se pnutí v klenbě vytvořilo pokud možno ještě před úplným zatvrdnutím malty a jeho spáry se tedy stlačovaly rovnoměrně. Tímto způsobem se daly delší sklepy stavět v několika úsecích za použití jednoho stejného bednění.

V Krušných horách se takové klenuté, samostatně stojící a hlínou zakryté sklepy dříve nacházely vedle domů nebo za nimi a často byly zapuštěny do nějakého svahu. Když měl někdo jen velmi malý pozemek a potřeboval později dům rozšířit, nezbývalo mu nic jiného, než sklepní klenbu zastavět (f). To pak bylo na druhou stranu zase výhodné pro hospodyňku, protože mohla do podzemní zásobárny chodit přímo z chodby nebo jiné místnosti, kde byl vstup (g). Chladný prostor se přitom nacházel jen kousek pod úroveň podlahy.

Hg. Gemeinde Kurort Seiffen
Gefördert durch:

SN CZ
Abolj soude. Hallo Nachbar.
Interreg V A / 2014 - 2020

Europäische Union. Europäischer
Fonds für regionale Entwicklung.
Evropská unie. Evropský fond pro
regionální rozvoj.